

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 8 (2075)

Велико Търново, вторник, 19 януари 1965 г.

Цена 2 стотинки

СЪДБАТА НА ПУСКОВИТЕ ОБЕКТИ СЕ РЕШАВА СЕГА

„Големите задачи на икономическата политика на Партията, — каза в речта си пред последната сесия на Народното събрание д-р. Тодор Живков, — се решават от капиталните вложения, които се отделят за развитието на народното стопанство, от ефективното използване на капиталните вложения, от техническото равнище, на което се изграждат новите обекти, и ввеждането им в експлоатация в най-кратки срокове“.

На сесията бе изтъкнато, че освен важните енергийни и промишлени обекти голямо значение за задоволяване на нарасналите нужди и изисквания на трудещите се имат и обектите с благоустройствен характер.

Сесията на Окръжния народен съвет на 9 януари разгледа и одобри плана и бюджета на окръга и в това число и плана за капиталните вложения. Планът е вече закон.

През 1965 година, заедно с капиталните вложения на централните ведомства и комитети, в окръга ще се извършат строително-монтажни работи за около 5 300 000 лева, в това число 1 916 000 лева от Окръжния народен съвет. Ще се извършат строително-монтажни работи на промишлени обекти, реконструкции, културно-битови сгради, благоустройство. Ще се строят обекти и по самооблагането, чиято заявка засега възлиза на около 4 000 000 лева, лично жилищно строителство за 4 110 000 лева и други.

Ще се строят общо 61 лимитни обекти, от които 44 пускови. Ще бъдат завършени и предадени за ползуване 537 жилищни апартаменти в градовете на окръга.

За разлика от друга година строителството през 1965 година е своевременно подготвено с необходимите проектно-сметни документации, с освободени терени за строителство. Документациите са разработени въз основа на работни чертежи и, по всяка вероятност, по време на строителството не ще има неясноти. Освен това строителните организации получиха своевременно проектите.

От това как ще бъдат насочени усилията на строителните колективи по обекти, каква ще бъде помощта на инвеститора и проектанта за подготовка на строителството по обекти в първите дни на започване, ще зависи дали ще се осигури и срочното и предсрочното им пускане в експлоатация. Сега е решаващият период, в който техническите ръководители имат достатъчно време най-внимателно и задълбочено да пручат проектите и сметните документации, да разработят, съгласувано с останалите специализирани звена — монтажни, водопроводни, електрически и други — реални графици за хода на строително-монтажните работи с мероприятия за обезпечаване на обектите с материали, механизация, конструкции и подконструкции, с мероприятия за увеличаване производителността на труда и снижаване стойността на строително-монтажните работи.

Сега е решаващият момент да се подберат бригадите-изпълнители. Необходимо е те най-внимателно и грижливо да се запознаят с проектите, с графика за хода на строително-монтажните работи и мероприятията за обезпечаване изпълнението му. Особено внимание следва да се обърне на изискването за правилното в техническо отношение изпълнение, за качествено и с вкус извършване на строително-монтажните работи, за реда на строителните площадки, опазване живота и здравето на работниците, както и икономия и опазване на социалистическото имущество — материали, съоръжения и механизация.

Много добре следва да се обмислят и проведат мероприятия, които осигуряват разгарянето на социалистическото съревнование.

Особено важно е още от сега да се насочат усилията за търсене на възможности за по-реално и по-леко изпълнение на работата. Най-пълно да се използва наличната механизация, да се търсят и внедряват новостите, новите методи на изпълнение и прогреса в строителството.

Не че съмнение, че, под ръководството на Партията, ръка за ръка, строители, монтажници, инвеститори, проектантите през тази година ще извоюват още по-големи успехи в строителството. От сега те ще подготвят своята работа така, че да отговаря най-добре на задачите, които им се поставят от плана.

С примера на първенците

Работниците от автомобилното предприятие в Павликени из пълниха плана си за 1964 година 26 дни предсрочно. Това позволило да реализират 40 000 лева надпланова печалба и да получат паспорта на трудовата слава.

Тези успехи и високата награда задължи автомобилните работници още от първите часове на новата година да започнат упорита работа за изпълнение на плана. Въпреки и напрегнат, планът при тежки зимни условия на работа се изпълнява ритмично. До 15 януари той е преизпълнен в тонове с едно на сто, в тонкилометри с 3 на сто.

Бригадата, която експлоатира зилите достигна изпълнение 120 на сто. Другарите Бело Йорданов, Грую Стоянов —

бригадирът, Драгомир Александров, Тодор Бостанджиев, Петко Иванов, Гено Пенчев, Калин Йорданов, Любомир Бонев и други винаги, при всякакви трудности, са били на първите места в тази известна с успехите си бригада.

Бело Йорданов, Грую Стоянов, Тодор Бостанджиев, Калин Йорданов вече са изпълнили плана за януари и работят по предвиденото за февруари.

Д. Петров

НОВО ПРОИЗВОДСТВО

В единственото предприятие „Първи май“ — Полски Тръмбеш, което произвежда машини за механизация на животновъдните ферми сега се подготвя производството на ново съоръжение — шумоизолационен транспортен изхвърляне на оборската тор. Стругарските бригади в предприятието вече работят по производството на верижно-планков транспортен. Започнала е изработката и на нов модел автопоилки, цвеклорезачки и други съоръжения.

Михо Цонев

от Обществения редакция на в. „Борба“ в П. Тръмбеш

ГОЛЯМА ПРИДОБИВКА

„Разпространение на филми“ в Г. Оряховица през миналата година е първенец на Управлението „Кинематография“. То осигурява филми за повече от 700 кина в десет окръга на Северна България. С построяването на комплекс от производствени и административни сгради ще се даде възможност да се подобри качеството на филмовия фонд. В модерната химическа лаборатория ще има възможност всеки филм да продължи програмата си с още 200 проекции и по този начин само от тези икономии ще бъдат възстановени средствата, изразходвани за строежа. В това първо у нас модерно предприятие ще намерят приложение на своя труд четирикратно повече от сегашните работници. То ще бъде завършено през 1966 година.

След първата копка секретарят на ГК на БКП Иван Дончев, председателят на изпълкома на ГНС Панко Неов и народната представителка инженер Мария Пипева положили в основите първия бетон, който за дълги времена ще запази паметната справка на строежа и ще напомня за тази хубава строителна традиция.

Ив. Джингов
А. Георгиев

В ледените води на басейна

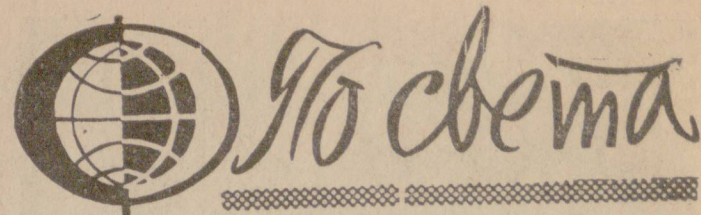
Оживено бе в неделя край басейна на Държавния месокомбинат във Велико Търново. Студеното, мъгливо време, покритата с ледена кора гръд на басейна — нищо не подсказваше, че тук предстои интересното спортно събитие. Но, узнали за него от предварителните съобщения по градската радиостанция, тук нетърпеливо потропваха с премръзнали крака десетки приятели на спорта. Досещате се, нали? Предстои редовната тренировка на великотърновските „моржове“.

Отрано започна подготовката

им за новия сезон. От октомври 1964 година, та досега, не е пропуснат нито един почивен ден. И сякаш с всяка ноза сбирка, редовите им се множат. Групата на най-закалените прие и първите жени: отличната тичачка Елена Стоименова бързо увлече и своите другарки от ДПТК „В. Мавриков“ Веска Иванова, Мария Георгиева, Тодорка Иванова, Куна Янкова. Първи стъпки сред „моржовете“ направи и най-малкият участник в групата Николай Атанасов, второкласник от учили-

ще „Хр. Смирненски“. А най-старшият от деца... Валентин Типографов от IV клас на Базово училище вече идваше със съученика си Хари Филипов... И ето, участниците в групата, това истинско гнездо на здраве, дълголетие, се впускат по маршрута на подготовителния крос: 2000, 4000 и 6000 метра. Сетне лопатите разсичат леда, откриват „коридори“, в които се гмуркат зачервените тела.

А. Георгиев

Делегации на страните-участнички във Варшавския договор пристигнаха във Варшава

За предстоящото заседание на Политическия консултативен комитет на страните-участнички във Варшавския договор във Варшава пристигнаха делегациите на Съветския съюз, България, Унгария, Румъния и др.

Българската делегация се оглавява от първия секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет Тодор Живков. В състава на делегацията са и министърът на народната отбрана армейският генерал Добри Джурев и министърът на външните работи Иван Башев.

Делегацията на Съветския съюз е в състав: първият секретар на ЦК на КПСС Л. И. Брежнев, председателят на Министерския съвет на СССР А. Н. Косигин, секретарят на ЦК на КПСС Ю. В. Андропов, министърът на отбраната на СССР Р. Я. Малиновски и министърът на външните работи на СССР А. А. Громио.

Във Варшава пристигна и главнокомандващият обединените сили на държавите-участнички във Варшавския договор маршалът на Съветския съюз А. А. Гречко.

Народът одобрява

ДАМАСК, 18 януари (ТАСС) — Сирийските трудещи се приветствуват мероприятията на правителството във връзка с национализацията на промишлени предприятия. На състоялите се в различни градове на страната митинги работниците, подкрепяйки тези стъпки на правителството, се изказват за по-нататъшно разширяване

на национализацията и изразяват твърдата си решимост да дадат отпор на всякакви махинации на реакцията.

Министърът на труда Али Талбани заяви след посещение в национализираните предприятия в Алепо и други градове, че във всички тези предприятия царят необикновен подем и ентузиазъм. (БТА)

Снеговалежи, наводнения...

НЮ ЙОРК, 18 януари (БТА) — Почти цялата територия на САЩ е обхваната от силни снежни бури. В западните части от няколко дни температурите са паднали много ниско. В щата Индиана паднаха не обикновено силни снеговалежи. Птиците са затрупани. През нощта температурата стигна до минус 23 градуса. Над 10 души са загинали от студ.

ЛОНДОН, 18 януари (БТА) — От 12 години в Англия не е имало такава буря, каквато се разрази вчера. Силен вятър, примесен с порои дъжд и сняг, със скорост 100 мили в час бушува над Британските острови. Покривните на много сгради са отнесени. Има изгорени дървета, много кораби са отнесени в открито море.

Над Исландия също виднее буря и хиляди акри земя са наводнени от р. Шанг, придошла от поройните дъждове.

...и пожари, повдигнати от суша

НЮ ЙОРК, 18 януари (БТА) — Страшотни пожари бушуват в Австралия, където от няколко дни царя незапомнена лятна жегата. В Мелбърн тем-

пературата е стигнала 43 градуса по Целзий. Пожарите, избухнали поради сухота, са обхванали стотици акри нива в щата Виктория. Много стада са загинали в пламъците. Изгорели са и няколко души. Материалните щети ще възлизат на няколко милиона долари.

В няколко реда

■ Нидерландският фронт на младежта е настоял президентът Сукарно да изгони от страната доброволците от американския „корпус на мира“ и да забрани допускането на нови членове от този корпус в Нидерландия.

■ В Бразилия ще бъде изстреляна първата космическа ракета, която ще бъде предназначена за изследване на магнитната радиация. Това ще бъде първата от 15-те ракети, които се предвижда да бъдат изстреляни тази година в Бразилия.

■ В Отава се е завърнал от САЩ министър-председателят на Канада Пирсън.

■ Около 6000 работници от предприятията на нефтопреработващата промишленост в Бельгия, които стачкуваха една седмица и искаха увеличаване на заплатите, са извоювали победа.

■ 1589 души са загинали миналата година в Южна Корея при катастрофи и несчастни случаи в транспорта.

та на съобщенията.

Когато натиснахме копчето на дежурната аптека № 1, аптекарката Вера Владимировна на минутата ни отвори и любезно запита:

— Какво ще желаете, другари?

Тя разказа, че вече е изплатила няколко рецепти на нуждаещи се граждани.

(Следва на стр. 4)

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

ДВАДЕСЕТ И ДВА ЧАСА! Струва ти се, че в това време животът във Велико Търново стиха, замира. Това обаче само така изглежда. И сега, когато хиляди почиват в топлите стаи, има стотици, които бдят на своя трудов пост.

Дежурният техник в елек-

трическата подстанция край града Ново Николово току-що е напуснал смяната си. На работното бюро, отпразил зорко очи към многобройните контроли уреди по таблата, бди вече техникът Парашкев Петров Ковачев. И в тази нощ той няма да допусне да угаснат светлините на града.

Двадесет и три часа. На своя пост в тази нощ е и дежурната бойна смяна при Пржевожарната служба в гра-

да, с началник на смяната Иван Панайотов. При телефонна дежурна стапичко-пожарникарят Тотю Тотев. Извънният тревожно от някъде и съобщил за пожар, той мигом ще включи шалтера на резервното осветление. Ще задейства алармените звънци и... Само след 40—50 секунди, — уверява Иван Панайотов, — дежурните пожарникари ще полетят с „Шкодата“ и „Зила“ към целта.

Минава двадесет и четири часа. И в тази нощ не угасват светлините в прозорците на акушеро-гинекологическото отделение. Под гонимите на дежурния екип: д-р Мара Бачварова, акушерките Йорданка Паназова и Надежда Драганова и санитарката Недка Николова Юлия Цонева Николаева доби в отделението своя първороден син. Подпомагачката от фабрика „Победа“ Татяна Николаева Габровска роди

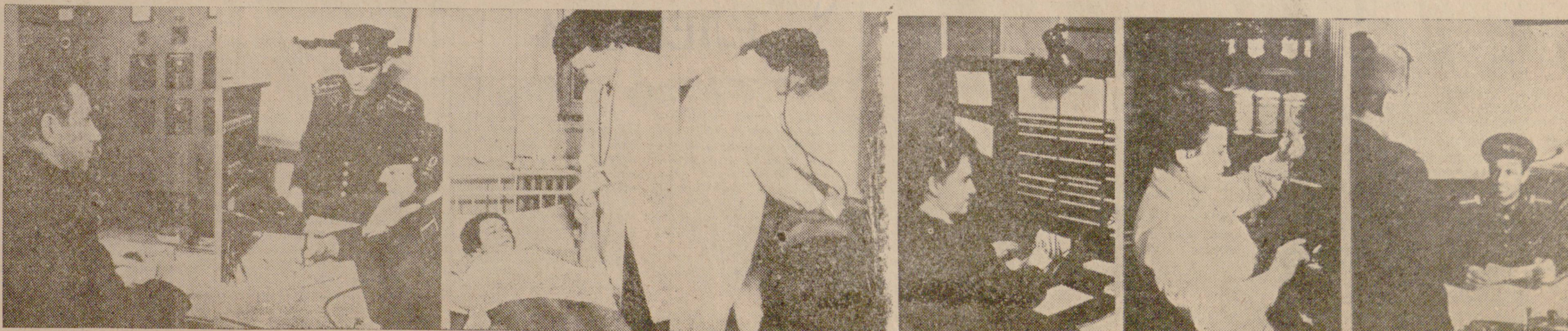
второто си дете — дъщеря. Тук времето е скъпо. Д-р Бачварова пести думите си и едновременно грижливо проверява състоянието на Елена Стренкова, която е пред раждането.

— Да вървим!

— Накъде?

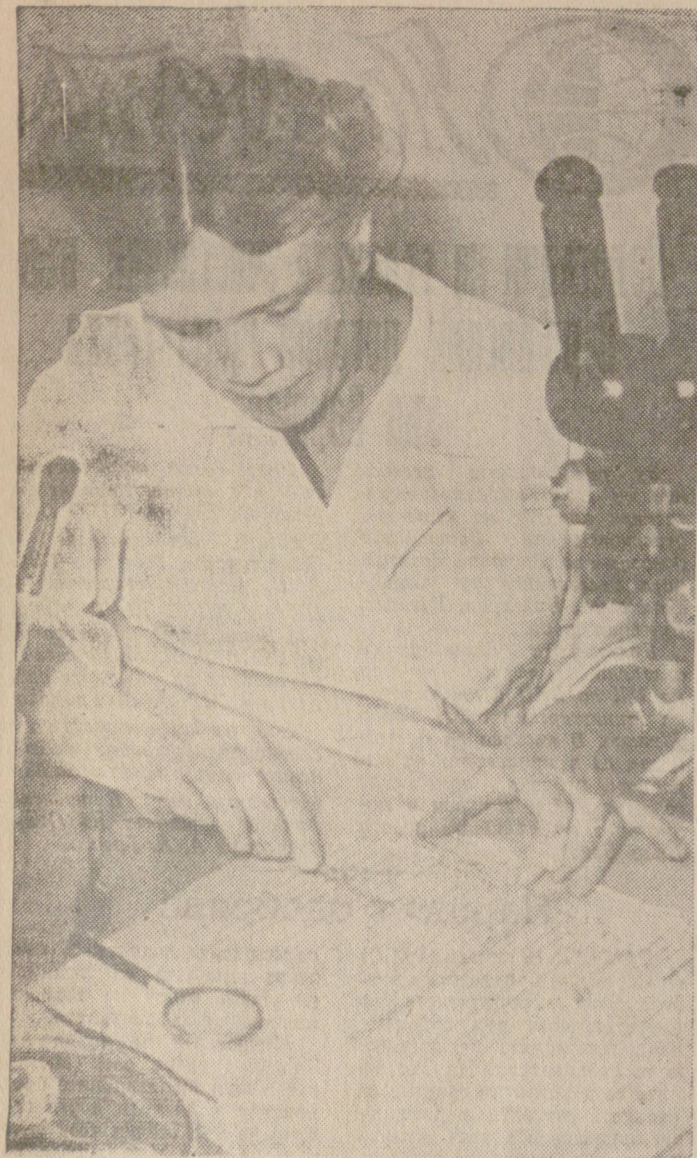
— Към „Бърза помощ“!

Дежурните в службата медицинска сестра Виолета Начева, фелдшерката Цветана Христова и санитарката

Издирването на лениновите документи подължава

Разясняването на плана

ИНСТИТУТЪТ по марксизъм-ленинизъм при ЦК на КПСС извършва огромна работа за събиране на материали, свързани с живота и дейността на вождя и основателя на първата социалистическа държава в света Владимир Ильич Ленин. През първите години след смъртта на Ильич лениновите документи постъпваха в непрекъснат поток. Те бяха откривани в редакции и издателства, в държавни архиви и у частни лица. Документи бяха предавани от членове на семейството на Ульянови, от съратници на Ленин — от всички, които разполагаха с ценни материали, свързани с живота и дейността на вождя.

В Института се палят повече от 30 хиляди автографи на Ленин, като се започне с писмото-сунка, изпратено през 1882 година на училищния другар Борис Фармаковский, и се завърши с последните трудове, продиктувани от Владимир Ильич през 1923 година. Тук се намират и ръкописите на повечето от произведението на Ленин, написани с характерния му почерк, и подготвителните материали към тях: планове, конспекти, записки на доклади, речи, тезиси, планове на речи, произнесени на конгреси, конференции, митинги, събрания и заседания. Палят се също декрети и постановления на Съвета на народните комисари и на Съвета на труда и отбраната, написани лично от Ленин или носещи неговия подпис. Има много писма, заявления, обещания, телеграми, резолюции върху документи, бележки по книги, записки и т. н.

С всяка година става все по-трудно да се намират нови ленинови документи, защото са изминали повече от 40 години, откакто са били написани последните ленинови редове. Отдавна са предадени в архивата всички материали от учрежденията и организациите, които са съществували в първите години след Октомврийската революция.

През годините преди революцията, намирайки се в чужбина, В. И. Ленин почти във всяка страна, където е трябвало да отиде, е бил принуден да оставя временно на съхранение у другите натрупалите се архиви. Така е било в Швейцария, Финландия, Франция, Полша, Англия, Швеция и т. н. В тридесетте години много от тези архиви са били намерени и са постъпили на съхранение в Института. Например, документите от така наречената Поронинска архива, попаднала през 1914 година в ръцете на полската полиция, а след това в Полския генерален щаб, отчасти са били открити от полски другари след 40 години.

През 1964 година бяха ни предадени пазените в архива на II Интернационал писма на Ленин, адресирани до Международното социалистическо бюро. Заедно с тях Институтът получи микрофилм на протоколите на Кинталската и Циммервалдската конференции, намиращ се в личния архив на Роберт Грим — един от дейците на II Интернационал. Неотдавна работниците от Института бяха буквално поразени от една находка — документ от архивата на Циммервалдската кон-

ференция. Сътрудникът на съветското търговско представителство в ГФР В. Зайцев съобщил по телефона в Института предположението си, че държи в ръцете си ленинов документ. В Института бяха получени два пожълтели листа. Заедно с всички делегати на Циммервалдската конференция Ленин се бе разписал в листа за регистриране на делегатите.

Издирването на лениновите документи продължава. В пълното събиране на съчиненията на В. И. Ленин в края на всеки том е поместен „Списък на трудовете на Ленин, които и до днес не са открити“. Този списък е бил съставен в продължение на години въз основа на данните, получени от преписката на Ленин с роднините му, спомени на приятели и съратници, официални регистрационни документи. Сведенията за издирването на отделни документи, отдавна известни, но още не открити, за пътищата на издирването им неведнаж бяха съобщавани в съветския печат. В пълното събиране на съчиненията те се дават широко и систематизирано.

В съчиненията се споменава за регистрационната книга за изходящите документи, която се съхранява в Централния партийен архив. Това е необикновена канцеларска книга. На корицата ѝ няма никаква надпис, а на първата разграфена страница от секретаря на Ленин Л. А. Фотиев е написано: „Поръчения на Владимир Ильич. Септември 20“.

От 1 до 150 номер книгата е била попълвана през 1920 година, а след това в нея са били за-

писани поръчения по дати в 1921, 1922 и 1923 г. Общо в книгата са направени заедно с буквени номера над 1900 записа за съдържанието на документи с посочване на лицата, на които са били изпратени.

Секретарите на Съвета на народните комисари, разбира се, не са предполагали тогава, че тази книга някога ще послужи за важен исторически източник, защото са правили своите записи много бегло, стегнато, понякога дори без да разкриват същността на документа. Случвало се е Ленин собственоръчно да пише писма, сам е запелвал пликчето и ги е надписвал. Тогава в книгата са се записвали само номерата, датата и името на адресанта.

За да се установи кои документи от споменатите в регистрационната книга не са стигнали до Централния партийен архив, се е наложило да се сверят всички записи с пазените документи на В. И. Ленин. Оказало се е, че не са открити още 700 документа! Между тях са писмо до Л. М. Карахан за назначаването на Шухта за дипломатически курьер, писмо до Ф. Е. Дзержински за Галан и т. н.

Колективът на Института по марксизъм-ленинизъм упорито продължава издирването на ленинови документи.

Муза ВЕСЕЛИНА

научен сътрудник на Института по марксизъм-ленинизъм
Агенция „Новости“

НА СНИМКАТА: Работа над ленинови ръкописи.

НА ОТЧЕТНО-ИЗБОРНИТЕ СЪБРАНИЯ В ПАРТИЯТА

„АКО ПАРТИЙНОТО БЮРО БЕ НА МЯСТОТО СИ...“

Украсеният с изобилие от гирлянди, лозунги, зелени елови клонки, с декорирани като фенерите на гаровите стрелни електрически крушки салон някак изведнаж се запълни с хора и то, по в определения час партийният секретар Георги Босев откри събранието. Още началото на доклада показа, че комунистите от експлоатацията на Локомотивното депо в Горна Оряховица имат да отчетат радостни резултати: изпълнение на плана в бруто тонникометри за 1964 г. 108 на сто, преизпълнение и по всички останали показатели — нещо, което през последните години не се е случвало.

Решенията на Майския пленум на ЦК на БКП са намерили приятна почва за развитие в партийната организация при експлоатацията. Направени са значителни крачки напред. Полобил се е преди всичко организационният живот — 18 организационни събрания през отчетния период, на които са разглеждани вътрешнопартийни и стопански въпроси: подобрена е работата с партийните поръчения, като на всеки комунист през годината са поставяни конкретни задачи и напоследък е започнало да се практикува тяхното отчитане на организационни събрания.

И в доклада, и в изказванията бе отделено място на редица още успехи на партийната организация, на отделни партийни групи и комунисти. Похвално е, че, въпреки трудностите, които произтичат от това, че машинистите, поради характера на работата си, трудно намират възможност да се събират, полагат усилия и укрепват своите редове.

Но има някои задръжки, които пречат на партийната организация да укрепи цялостно своята работа. И те трябва да се търсят преди всичко в ръководството. Или както се изрази комунистът Урманов: „Ако през годината партийното бюро бе на мястото си, успехите можеха да бъдат още по-добри“.

Без съмнение има комунисти, които не крачат в авангарда. Бяха посочени редица имена на партийни членове, които в производствената си работа не са за пример. Други, и то твърде голям брой, още не са включени в движението за комунистически толд. Трети не посещават редовно както партийните събрания, така и занятията на звената за партийна просвета. Нали партийното бюро е, което трябва да вземе мерки да повишава съзнателността на комунистите, да стига тяхната дисциплина? И мерки не са вземани дори спрямо такива, които са отсъствували на повечето от половината събрания. Либерализмът е бил нежелан спътник в дейността на партийното ръководство и на цялата организация. А и не само той. Липсвала е настойчивост за успешно решаване на всички задачи, стоящи пред организацията, особено по отношение на партийно-политическата работа.

Дори и след Майския пленум партийната просвета не е поставена на по-здрава основа. Комплектувани са били звена с малък брой участници. По такъв начин, поради естеството на работата, а и поради безпартийни отсъствия, никак не са били редки случаите на за-

тиса да се явяват по трима-четири души. Освен това към безпартийните се е подхождало напълно формално — без да се вземат под внимание желанията им, те са били разпределени в различни звена. Но много от тях са се отказали и това също допринася за намаляване процента на посещението. Маркар и със закъснение, партийното бюро е взело мерки за прегрупиране на звената, за увеличаване броя на кръжковниците в тях. Наред с наложени наказания на системно отсъстващите комунисти, това ще изиграе решителна роля за подобряване на партийната просвета, разбира се, ако не намалява контролът и помощта в работата на отделните звена.

Още по-красноречив е фактът, че с изключение на две събеседвания през отчетния период не е имало нито едно просветно събрание. Радиоуредбата не е била използвана достатъчно за популяризиране успехите на първенците, за бичуване на слабостите и техните носители. Не са издавани стенгазети, похвални листове, тревоги, мълнини. Изобщо въпросите на идеологическата работа като цяло са били подценени, преди всичко от членовете на партийното бюро. С тази сериозна слабост новото ръководство трябва да се пребори незабавно и резултатно.

„Ако партийното бюро бе на мястото си...“ — това е, може би, твърде тежка оценка, но тя не бе опровергана, а, напротив, намери потвърждение и в други изказвания. За не много добър стил на работа говори и случаят с локомотивния инструктор, комуниста, ордено-

посеца Кирил Байчев. Когато се е решавало да бъде сменен от младежката колона, не са го извикали пред партийното бюро. Никой не се е помъчил да го убеди в полезността на таквото едно преустройство и решението той е приел като неzasлужено „сваление“.

На събранието се изясни, че Байчев не се свалил, но защо е трябвало да се постъпи така? Вместо да се приложи една изпитана от дългогодишната практика форма на работа с комунисти, каквато е партийното поръчение, допуснато е да се обиди комуниста и на годишното събрание той да каже доста излишни горчиви думи.

Насоката на изказванията — главно към материалните стимули, по отношение на които няма правилно разбиране или поне не винаги се взема правилно отношение, съмненията сред някои комунисти, че в отчитането на съревнованието се правят някои опущения, че по начало показателите не се разясняват както трябва и особено показателите за движението за комунистически труд, пре небрежването на новите почини и др. също говорят за неизграден формализъм в организацията и партийно-политическата и разяснителната работа. Винаги тук е главно на партийното ръководство. Но за решаването на тези въпроси ще помогнат всички комунисти, когато до един застанат в авангард да поведат още по-уверено целия колектив. Тогава успехите на експлоатацията на депо Горна Оряховица наистина ще станат по-големи и неоспорими.

Н. МИНКОВ

ЕДИНСТВЕНО ТАКА!

Комсомолец Милка Йорданова Попова е служителка при Селско-кооп в с. Дъсково. Всяка заран рано идва в сладкарницата и се залавя да почисти, да подреди стоната, та когато дойдат клиентите да заварят всичко в ред. Не напразно хората започнаха да думат: „...“

— Личи, че тука шета млад човек...
Неотдавна при измитането на пода и подреждането на масите Милка намира портмонето с 40 лева. От паспорта в него разбира, че е собственост на Илия Иванов Дряновски.

Младен МИНЧЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Дъсково

РАЗГОВОР ПО ГОЛЯМАТА ЗАДАЧА

На 14 януари в Окръжния комитет на Комсомола се срещнаха най-добрите млади механизатори от окръга. В разговора по въпросите на комплексната механизация, по въпросите изобщо за по-бърз технически прогрес в селското стопанство взеха участие секретарят на Окръжния комитет на БКП Иван Диков и работници от Окръжния комитет на Комсомола.

На срещата разказа своя досегашен опит носителът на „Народен орден на труда“ — механизаторът Атанас Ралев от село Лозен, представители на младите механизатори от Павликини, Поликраище, младият специалист, агроном в село Михалици, Димитър Момчев и други. Най-заблочно и пълно се обсъдиха проблемите за работата на комплексните звена и бригади, за поемането на отделни площи от отделни механизатори. За задружния и безпиречен труд на комплексното звено при ДЗС „Совата“ говори механизаторът Георги Дечев, а за ползуването на механизацията в лозарството в същото стопанство разказа Димитър Борисов.

Много интересни въпроси около необходимостта за все по-пълното механизане на процесите в зеленчукопроизводството и животновъдството, необходимостта от работата по технологична карта на съответната култура и други бяха предмет на разсъждения.

С пълното разгръщане на техническия прогрес в селското стопанство трябва да се преследва основната и най-голяма цел-снизжаване себестойността на селскостопанската продукция. Въпросът за конкурентна способност на стопаните стои не само пред промишлеността, но и пред селското стопанство — безплатна другарят Диков. Изкарването на повече и по-евтина продукция — ето задачата, за решаването на която младежите трябва да вложат всичките си сили и умение. Те следва да овладеят изцяло техниката и да я пуснат в пълен ход.

Промислените колективи от Горна Оряховица изпратиха 1964 година с надпланова продукция за 3 298 520 лева. Тукашните трудови хора са решили да се подготвят така, че 1965 година да изпратят с още по-големи дела. Затова сега техните усилия са насочени към ритмичното и качествено изпълнение на производствените планове.

В тази напрегната ежедневна борба главен дял заема разясняването на производствената програма във всяко предприятие, цех, смяна, бригада и пред всеки работник. Особено големи са изискванията при разясняването на плана в ДМЗ за микрофелери, където обемът на промишлената продукция следва да се увеличи повече от 4 пъти, в сравнение с 1964 година, в ДИП „Металургия“ — с 52 на сто, на Строителното промишлено предприятие — 31 на сто и др. В Държавни заварни заводи бяха проведени събрания по бригади и цехове. В обсъждането на плановите взеха участие 563 работници. В периода на разяснителната работа постъпили 2579 работнически предложения. От тях 827 са приети за изпълнение, като една част от тях са включени в 113 организационно-технически мероприятия.

Така постъпили и заводският партийен комитет и дирекционният съвет на ДИП „Металургия“. В ДКК „П. Цивнев“ бяха раздадени 40 листовки. Въз основа на въписаните в тях предложения се изработват организационно-технически мероприятия. На една част от тях вече е изчислен годишен икономически ефект от 29 000 лева. Не изостават с разясняването на плана и колективите от кооперативната промишленост. Така се разяснява планът и в другите предприятия на града.

Направеното е добро начало. Но тази важна задача още не е завършена. Защото предстои да се обсъдят личните и колективните обещания, а след това и на целите предприятия.

Недостатък в разяснителната работа е, че все още нагледната агитация по бригади, цехове, смени и др. е незначителна. А като се има предвид, нейната мобилизираща роля, необходимо е ръководствата и активистите да ѝ отделят по-голямо внимание. Това ще помогне на всеки работник, на всяка бригада и смяна да имат нагледна представа за това, което ще работят през деня, седмицата, годината... и да го съпоставят с конкретното изпълнение.

Особено внимание следва да се обрне на обещанията, както на личните, така и на колективните. Те трябва да се дават след внимателна подготовка и добра прегледа.

Д. ДАНЧЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

Успешна постановка

С нетърпение очаквахме жителите на село Първомайци II първата постановка на местния театрален колектив за този сезон.

Затова и такъв голям бе интересът към комедията „Вражелец“ от Ст. Л. Костов.

Всички самодейници играха добре.

Ст. Бобев

Културни вести

На 10 януари самодейният театрален колектив представи комедията „Карнавал“ от Иван Шопов. Отличиха се: Никола Бобев, Иванка Николаева, М. Зорова, Марийка Кръстева и други.

„Карнавал“ показа, че, щом се работи упорито, успехът е неминуем.

Редовно репетира битовият състав при читалището. Това не е първата година на неговото съществуване. Но докато по-рано той бе от 18-20 самодейци, сега те са 32. В репертоарния план са включени нови песни. За пример на всички са: Генка Георгиева, Дичо Костадинов, Панка Минчева, Недка Горчева, Иванка Цветкова и други.

И. Каранцалиев

от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Обединение

Неотдавна в Долна Оряховица гостува народният ансамбъл при образцовото читалище „Напредък“ — Горна Оряховица. Новият читалищен салон бе препълнен. Стоиците присъстващи с интерес посрещнаха програмата на ансамбъла.

Ив. Ст. Тодоров

в. „БОРБА“

стр. 2, бр. 8, 19, 1. 1965 г.

ЗЛИЯТ ДУХ ЕЛЕНСКИ

Кожухаров от град Елена наредил из д-ните свещеници да дават по два лева, а на неговите четири лева, защото „модел по-голяма отговорност“. Пак за погребение от Иван Иванов от Килъжеви взел 10 лева, от Димитър Костадинов от Долни Чукани 10 лева, а за пахиди редовно събира по 3 лева.

А знаете ли? Вие сигурно не знаете, но защо и поп Руневски се прави, че не знае. Още на 19 март 1957 година Митрополита с протокол е определила при погребение поповете да вземат за себе

си по 2 лева, а за пахиди по 1 лев. Пратени били писма навсякъде, но поп. Георги, за да „забрави“ по-лесно това решение, го окачил отзад на вратата на църквата, та никой да не може да го чете. Не стига това, ами наредил и на околните си колеги да вземат толкова пари, колкото и той, за да имало еднообразие.

И възращите деля на две — богати и бедни, българи и цигани. Тежко му тък на някого, ако го види, че държи със сиромаси или милионери. Питайте поп Захарий Симов какво си изплати за такава дружба.

Поп Руневски е дал под наем част от къщата си, освен това е купил още една строителна къща, която ремонтирал и също дава под наем. Притежател е не на магаре като Христос, ами на мотор, а пък се еласи и лека кола да купува „напук на душманите“...

Неусетно бяхме изминали четири. Гръбнаше да се раздели с разговорилия старец от Елена. Стиснахме си десниците, като добри приятели. Той подаде мазолета здравя ръка на трудова човек и някак цялостно каза:

— Прощавайте, че много ви занимавах с моите неща, но гай мъката става по-малка.

— Ти за това не се безпокой, но слушай, да ти кажем

квартира и храна, тъй като е скъп гост за ревизираните. При тях посещения били много груби, действували като диктатор, искал да благоговее пред него. Веднаж на една обща трапеза, без каквато и да било умисъл, друг свещеник седнал на централното място. Поп Георги го изругал публично и го отстранил, за да седне той.

И възращите деля на две — богати и бедни, българи и цигани. Тежко му тък на някого, ако го види, че държи със сиромаси или милионери. Питайте поп Захарий Симов какво си изплати за такава дружба.

Поп Руневски е дал под наем част от къщата си, освен това е купил още една строителна къща, която ремонтирал и също дава под наем. Притежател е не на магаре като Христос, ами на мотор, а пък се еласи и лека кола да купува „напук на душманите“...

Неусетно бяхме изминали четири. Гръбнаше да се раздели с разговорилия старец от Елена. Стиснахме си десниците, като добри приятели. Той подаде мазолета здравя ръка на трудова човек и някак цялостно каза:

— Прощавайте, че много ви занимавах с моите неща, но гай мъката става по-малка.

— Ти за това не се безпокой, но слушай, да ти кажем

в нашия край как се справяме с тия зли духове: затваряме им вратите си и не им възраваме, — отговорихме ние. — А тъй бего ти ни разказа за поп Георги Руневски от Елена и ние ще го разкажем на друго място, за да му припомним, както пише в светото евангелие, че „гордостта житейска е смъртен грях“.

Продължихме пътя си, но през цялото време размишлявахме върху разказаното от стареца. Как жестоко, като кървеле, свещеник Георги Руневски се е впил в кесите за възрастни! А в същото време много други свещеници участвуват активно в социалистическото строителство, редом с трудещите си. Напримен Нено Ровов от В. Търново, извън службата в църква, работи като строителен работник, а жена му е шивачка в ДИП „Деню Георгиев“. Свещеник Върбан Полев в Килъфареве участвувал в кооперативното стопанство в цялото си семейство...

А Георги Руневски мисли от къде кого може да оскубе, за да събере пари и за лека кола „напук на душманите“.

Може би, от Митрополита ще прочуят дейността на своя наместник и ще ни съобщат резултатите от изследва му, за да се попокоят нашите духове.

Б. МИНЧЕВ

Ягорид ГРОЗДАНОВ

ПРОВЕРКА НА ВЕСТНИК „БОРБА“:

ВСИЧКО ЗА ЧОВЕКА, за неговия бит и култура! Такава е повелта на Партията. Такава е генералната задача на социалистическия обществен строй.

Направим ли сравнение с минали години, не можем да не подчертаем, че мерките на Партията и Правителството — непрекъснато да се подобряват условията за живот на трудовия човек — са дали резултати. В близките години тези благотворни резултати ще се удвоят и утроят.

Постиженията са неоспорими. Но все още много не достига, да имаме основание да говорим за образована и експедитивна работа във всички учреждения и в техните подразделения, във всички магазини и работилници на окръга. Много още не достига за онова, което наричаме висока култура на обслужването.

С цел да даде своя принос за подобряване обслужването на трудещите се, Редакцията на в. „Борба“ започва проверки в някои общини и градове на окръга. Резултатите ще бъдат отпечатвани в страниците на вестника. Първата проверка бе извършена на 12 януари в района на община Ресен. В нея взеха участие редакторните работници Волен Буташков, Илия Монов, Найденов Минков и Петър Кайнашов и членът на Общественият редакция на в. „Борба“ в Ресен Георги Мундов.

Наддаваме се, че и читателите ще ни изпращат писма и дописки за обслужването в техния район.

„Топли“ закуски

НА РАЗСЪМВАНЕ редакцията кола ни стовари в центъра на село Ресен. Първата ни задача беше да си подкрепим силите в сладкарницата. Никой не би оспорил истината, че на зимните дни подхожда топла закуска. Попитахме за мляко, но трябваше да преглътнем горчиво халче — млякото идвало от Велико Търново към осем, а понякога в осем и тридесет, по-

С уважение към „Уважена“

ВСЕКИ ЧЛЕН на нашата журналистическа бригада пое своя път. Пожелавме си успех. Ако се съдеше по първия обект, имаше да ни бъде особено трудно да открием много и много слабости по отношение културно обслужване на населението. Въпреки че общината почти във всяко отношение е в челните редици. Въпреки новата сграда на ТКЗС и нейното добро отопление, което идва като допълнение на вежливите обсервации, с които се обграждат посетителите.

За това доколко добре работи даден народен съвет с населението? Класическият показател е броят на жалбите, тяхното приемане и решаване. И в Ресен има жалби — през 1964 година са постъпили 13, преди година — по една на месец. Резолюциите на девет от тях „Уважена“ не биха допаднали на някои бюрократи. Обикновено съществуват много съвети, институти и организации и да приключат жалбите със заключението „Неоснователна“, като с това искат да кажат: „Ето на, ние си гледаме много добросъвестно работата, но има граждани, които, поради това, че им е дадено правото да се жалват, ни занимават с какви нещеш неоснователни въпроси. Неоснователни, неоснователни и само неоснователни са техните жалби!“ Стремимейт в Общинския народен съвет в Ресен е друг — да се уреждат въпросите на гражданите, които имат различни оплаквания. Четирите неуважени жалби са добре мотивирани. Срещ-

нахме се с единия от жалбоподателите, за да ни обясни случая, а после посетихме местния-председателя на ТКЗС и полетвения бригадир. Оказа се, че напълно заслужено жалбата е получила резолюция „Неоснователна“. На члена на ТКЗС, който при това през годината не е направил с жена си нито един трудов ден в стопанството, разрешили да си отиде за лично ползване по-пълнително половин денар платеница от засятата площ, при никаква мотила, а той си отменил някъде. И после се стъди защо му взели част от добива.

Смнение може да възбуди и големият процент на уважените жалби, особено когато въпросите са решавани твърде бързо — за два-три или няколко дни. Проверката, обаче, не разкри никакви формализми в това отношение. Напротив, след като посетихме Никола Петровски, който през март 1964 г. направил жалба против ТКЗС, че камнион с баласта минавал край къщата му до реката, свличали насипа, застрашавали да спукат водопроводната тръба и да съборят електрическия стълб, разбрахме как веднага са били взети мерки.

— Лично председателят на съвета др. Никчев дойде тук, — обясни Никола Петровски. — Нареди да поставят табелка с надпис, че минаването на камнион е забранено, а скоро след това започна и засипването на наровения бряг. Сега сами виждате новия насип. Похвално е такова внимание от страна на ръководителите...

Хвърковатият магазинер

В ЧИТАЛИЩЕТО отидохме, за да проверим какви културни мероприятия се осъществяват на територията. Оказа се, че тук гостуват театри и други художествени състави от най-различни градове, че в това отношение населението е задоволено, че библиотеката с 6700 тома книги сега се преустройва за свободен достъп на 700-те редовни читатели.

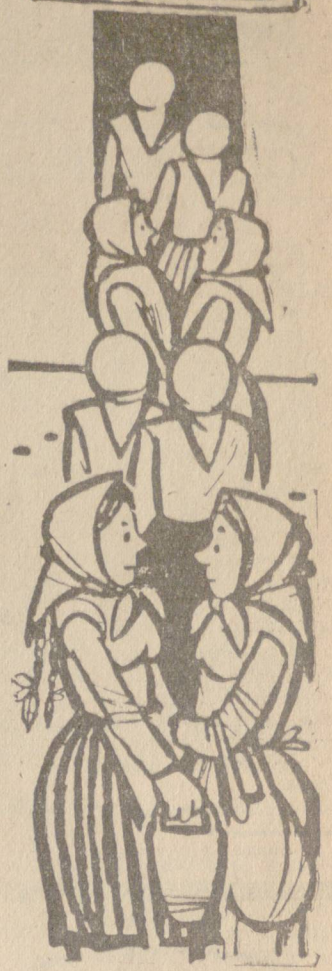
В разговора стана дума за обслужването в магазините на селокооп. И библиотекарят Божан Гангов, и дошлия да вземе някоя прочитна книга Спиро Цеков потвърдиха, че магазините работят добре, заседани са с все повече и по-различни стоки, но... И двама-

та изразиха недоволство от железарския магазин с отговорник Еню Шилев. Добър, старателен е той, но не може да сколаса да обслужва културно всички, защото стоките му си пръснати на шест-седем места в селото. Често пред магазиня срещу читалището се натрупват хора — чакат, чакат, а магазинерът го няма. Друг път като работи в магазина, той помага купувачите да излязат, защото трябва да отиде до едната си склад за едни какво си. И хората излизат и чакат навън.

... След няколко минути бях вече в магазина. Еню Шилев като че ли нямаше търпение да потвърди обвинението: Обслужи двама-трима души и

Обслужването в Ресенската община

ДЕТСКА
КУХНЯ

— Така е, — признава хигиенистът при здравната служба в Ресен Еню Личев. — Храната е готова навреме, но няма редовен превоз да я закараме по селата.

Нима не може да помогне тук Общинският народен съвет? Та става въпрос за малките деца, за майките, които чакат с часове!

Вик за зъболекаря няма опашки. Защото всички в Никоп, както и в Дичин, знаят — няма да дойде. Макар че е задължен в определен ден в седмицата да обслужва селото. Тук има хубав зъболекарски кабинет, но той така си стои не използван.

— Когато отида да го взема с мотора, — идва. Така прегледа учениците. Но това не може да става винаги, — отговаря на въпроса ми Григор Антонов.

ПРЕД ПИВНИЦАТА в селото, а и на други места бяха окачени афиши. Мъже, жени се трупаша около тях. За миг лицата им се разведяха, но после пак униваха. Концертът на групата от Българска концертна дирекция щеше да бъде пак в Ресен. А в Никоп такива групи през годината са идвали един-два пъти. И толкова! А нима и те не искат „а послушат хубави народни песни, да се посмеят от сърце“?

ОБСЛУЖВАНЕТО ДА СЕ ПОДОБРИ

СБИТОВИТЕ УСЛУГИ в района на Ресенската община са се засили работниците от ТПК „С. Карпусчиев“. Техният колектив през последната година е постигнал успехи, с които може да се гордее. Преходното знаме на кооперация-привенец в окръга е още в неговите ръце. Година приключи с 16 на сто преизпълнение на плана за услугите, с 26 на сто преизпълнение на плана за собственото производство, значително е преизпълнението и на плана за печалбата.

Сега кооперацията извършва дърводелски, мебелино-бояджийски, технически, електротехнически, пиварски, общарски, бръснарски и други услуги. Но характерно е, че по-голямата част от работниците са в централното селище. В някои от съставните села няма работници, където да се направят услуги от първа необходимост, например, поправка на обувка. Това ръководството на кооперацията обяснява с факта, че разкриването им е неизгодно стопански, независимо, че населението във Водолей, Никоп и Дичин остро поставя този въпрос на всяко събрание. Дали винаги трябва да се гледа

сметката. А обслужването на хората? И после, както вече се изтъкна, общарските услуги не са чак толкова недоходни.

Даже и в Ресен не всички въпроси, свързани с услугите, са решени. Трудово-производителната кооперация сега се е заела да разшири и разнообрази услугите, защото много дейности още са в ръцете на частниците, които „скупят“ трудещите се. Тук е имало случаи, когато само за един ден боджия за извършени услуги взема 28 лева. Подобно е положението с различните видове строителни ремонти, които са изцяло в ръцете на „частната инициатива“. За да се прекратят тези негигиенични за нашето време явления, в ТПК възнамеряват да открият отдел, който да извършва тези услуги организирано и нормирано, но главната трудност в тази насока е потвърдяването на специалности. Опит има. Доскоро за поставяне на един квадратен метър допиеме частниците, вземами по 11 лв., но вече работници от кооперацията извършват тази услуга за 7 лв.

През тази година е замислено да започнат да се извършват и други видове услуги и това трябва да стане по-скоро.

ДОРИ ЧЕТИРМА ЖУРНАЛИСТИ за един ден няма физическата възможност да обхоят всички обекти, свързани с обслужването на населението, да проверят тяхната работа и да опишат всички слабости и нарушения. А това не е и необходимо.

Направените по-горе констатации са достатъчни да покажат какво е състоянието на обслужването. Много са положителните страни в работата на различните институти, организации и предприятия в района на община Ресен, но никак не са малко и слабостите. Хубаво е съответните ръководства в селата, общината и окръга да вземат отношение по повдигнатите въпроси. Нека положителните неща ги подтикнат към още по-големи успехи, а към слабостите и техните носители в обслужването на населението да вземат енергични и ефикасни мерки.

в. „БОРБА“

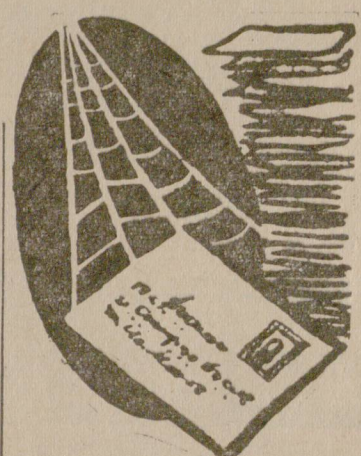
Стр. 3, бр. 8, 19. I. 1965 г.

се насочи към вратата. — Извинявайте, — смутолеви той припряно, като че ли го измъчваше някаква остра физиологическа нужда, — трябва да отида да дам цимент на тези другари...

Погледахме се ние, няколко клиенти, които имаме работа в магазина за по минута а трябваше да излезем вън и да чакаме на студа повече от половин час, но какво можехме да сторим!

Председателят на потребителната кооперация даде успокойчив отговор, че този начин на „обслужване“ цял да продължи още „само“ два-три месеца. Като се завършила новата търговска сграда, цяло да стане някакво преустройство и т. н.

Един разнос

В ПОЩАТА най-напред поведохме разговор с раздавачите. Не беше безинтересно да разберем защо нашият собствен вестник, за който цялхте да пишете, в село отдалечено едва на 17 километра от окръжния град, който вестник пристига още сутринта, отива в ръцете на читателя чак вечерта, а понякога и на другия ден. Впрочем такава отношение към в. „Борба“ имат много пощенски станции в окръга. Обясниха ни, че сега през зимния сезон, когато денят е толкова къс, се правел само един разнос — вечер. Но пукиела ли пролетта, и сутрин, и вечер щели да разнасят вестника и вестници.

Началникът на пощата даде друга информация — от шест години се практикувал само един разнос. И, разбира се, добросъвестно ни разказа с подробности. Но той не постави въпроса за никакви сезони и това ни озадачи — на кого да вървям? Редно е на по-отговорното лице, макар че на по-неотговорните обяснението е по-оптимистично. Важното е все пак това, че в настоящия момент жителите на селото получават пощата само вечер. А при по-добро желание и организация пощенските услуги от този род могат да бъдат по-навременни. Само да не станат като в Дичин в. „Борба“ да се разнася 24 часа след получаването му!

Като котка под сулжук

РЕЛИКВИИ хвърчаха и съскаха като разгневени оси: — Ще отворят ли? — Ами, не ми се вярва! — Каква проверка по това време? — Топличко им е на тях вътре...

— Но защо стоите тогава? Подобни разговори се водеха до 12.15 часа пред ресторанта в с. Ресен. Огладнялите клиенти обикаляха край прозорците като котки под сулжук, издигнат високо над възможността им за скок. Един се обезсърчаваха и тържаша към пивницата да хапнат нещо сухо, а други, видяли сервитьорките да щякат между масите в бели престилки, продължаваха да чакат и с мъка да си преглъщат слюнките. „Може пък скоро да отворят“ — успокояваха се те, макар вратата да продължаваше да стои заключена и на нея като вързано зло куче да се зъби надрасканото на бял лист: „Заведението е в проverka“.

Когато най-после намериха те пътуват пеш. При хубаво време, ако това не е особено трудно, то през зимата и в дъжд и дъжд. Нужно е да се намери разрешение. Не е направено всичко и за осигуряването с топлина, което е принуждавало не един и двама да ходят чак в Балкана да дърва и да плащат по над 17 лева за непълтен кубик. Затрудненията в това отношение са известни, но направено ли е нещо, за да не се допусне оскъпяването и губенето на време?

Не съответствува на изискванията и работата на радиовъзела.

Вече се свечеряваше. По обрания път си мислех за най-важното, което бригадирът ми беше казал в началото на нашата среща, че и през тази година очаквате че постигнат добри резултати, защото, както казва народната поговорка, денят се познава от сутринта, а тук сутринта е добра, обещаваща.

Димитър ГАБРОВСКИ от Обществения редакция на в. „Борба“ в с. Д. Оряховица

за необходимо да отворят вратата, успяхме да се вчерим, че истината е имало проверка. Но не ни стана ясно защо тя е продължила до толкова късно, след като кухнята е започнала да готви за обед. Или какво от това, че посетителите щели да се повълнуват малко на студа? Какво от това, че след като сме благоволили да ги пуснем, ще им поднесем изсържен хляб от три-четири дни?...

Зъболекарят защо не идва?

КОГАТО ПОСЕТИТЕ селото Дичин, приятен спретнат двуетажна търговска сграда, в която се чувствава леко занемаряване. Наблизо е и разкопният читалищен дом и негов, обаче, гостуват само „летящи“ групи и самодейни състави. Идва и в Великотърновският държавен народен театър, но... не могат да му осигуряват 250—300 лева и вече е аятамосал селото.

Сладкарницата беше затворена преди определеното време, а хубавият ресторант не е никакъв ресторант, а обикновена пивница, тъй като в него не се готви. С това пивницата стават два, а има само един бръснар, на чето място и най-сръчният не би смогнал. В това отношение другарите от ТПК в с. Ресен биха могли да помислят, защото, ако един шивач и един общар стигат, един бръснар не е достатъчен. Не е добро качество на белия хляб, но като че ли умислено причината не е търсена, където е в действителност, а в майсторите и за кратко време са сменили двама майстори. Дори и третият казва, че намразява занаята си.

Сериозен упрек може да се отправя и към зъболекаря в централното село, който периодически трябва да посещава и Дичин. Обзаведен му е кабинет, но нали не му се стои по цял ден, въобще не е идвал. Не му бил осигурен превоз, а сутрин и вечер идвал и се връщат автобуси... Стига да има желание — на транспорта ще се намери кола.

Стана дума за превоза. Някак необяснимо е как досега богатият Ресенски кооператиз е останал без собствен автобус. Може би въпросът не е до средства. Това затруднява връзката с централното село, пък и между останалите, които след обединяването стават организационно свързани. В Дичин, например, няма осмоласни паралели и, за да посещават жителите във Водолей, учениците

те пътуват пеш. При хубаво време, ако това не е особено трудно, то през зимата и в дъжд и дъжд. Нужно е да се намери разрешение.

Не е направено всичко и за осигуряването с топлина, което е принуждавало не един и двама да ходят чак в Балкана да дърва и да плащат по над 17 лева за непълтен кубик. Затрудненията в това отношение са известни, но направено ли е нещо, за да не се допусне оскъпяването и губенето на време?

Не съответствува на изискванията и работата на радиовъзела.

Вече се свечеряваше. По обрания път си мислех за най-важното, което бригадирът ми беше казал в началото на нашата среща, че и през тази година очаквате че постигнат добри резултати, защото, както казва народната поговорка, денят се познава от сутринта, а тук сутринта е добра, обещаваща.

Димитър ГАБРОВСКИ от Обществения редакция на в. „Борба“ в с. Д. Оряховица

Безсъвестни частници

ИМАМЕ НУЖДА от общар — ни казаха най-напред във Водолей.

— У нас има обувки за поправка с кошове, които вече започваме да горим, защото няма къде да се поправят, — говорят в един глас хората.

— Не е добре и обслужването по строителството. Не е няма майстори, но те са го ударили „кесим“. С по-малка надница от 10 лева не отиват да работят, без да се смята храненето им. Това е една от причините сега да се преустанови работата по изграждането на търговската сграда. Майсторите: Марин Христов Динев,

Теодоси Филипов, Стефан Ангелов Беляков, Никола Хараламбиев са го ударили на печалбарство. Теодоси Филипов дори има и резачка за дърва. Намерил леснотията, защо пък да не използва? Той ли ще му апсли за обществено? — Където нада повече, там. Нали така беше и когато се строи турната — тяхното семейство остана единствено в селото, което не се включи нито с труд, нито със волни помощи, а беше едно от първите потърсило облагата. Такива трябва да се заклепмат. В нашето общество права има всеки гражданин, но всеки трябва да чувствава и мислото си като част от това общество.

Болен въпрос във Водолей е и представителството на Държавна спестовна каса. Тия функции до началото на тази година, с известен процент към възнаграждението, са изпълня-

Излишно губене на време

НИКОЮ не е кой знай колко далече от Ресен — на четири километра. Но когато се наложи да ги изминеш, особено сега през зимата, пътят ти се вижда много по-дълъг.

Най-болният въпрос за жителите на селото, това, което не слиза от разискванията на всяко събрание, е рейсът.

Селото е откъснато от Ресен. Превозно средство дотам няма. И, ако се наложи на човек да свърши работа в централната община, а такава на всекиго се случва, то трябва да отиде пеш. Болно е и на никопчане, че толкова кооперативна стопанства вече имат собствени автобуси, а тяхното стопанство още няма.

И друг въпрос поставят много кооператори. Единственият рейс за Велико Търново трябва зарад много късно — в 9 часа.

— Докато отидем в града — станало 10.30. Работна не може да свършим — трябва да мислим за връщане. Все едно, че в града не си ходил.

В миналото е имало общар в Никоп. Работил петнадесет години Илия Солмов и направил голяма къща в Ресен.

А сега — за най-добрата услуга — бяхи пеш до Ресен, чакай търпеливо, може и два-три пъти да те връщат. Затова и съвс ли се обуща, хората я хвърлят на боклука. И тежко е на всички. Когато и да заговорим, все това: „Обущар нямаме“.

Идва един-два пъти човек от Ресен да събира обувки за поправка, но през лятото, когато всички били на полето.

Сега сградата на пощенската станция е в ремонт. В малката станция на съвета са се събрали двама души — началникът и развалячът — това е персоналет. Ве ранна утрин. Толкова посетители чакаха ред — кой за пенсия, колет да подаде, пари да внесе, какво ли не се налага на човека.

Селото не е малко — 1625 „кителги“ има то. И работата в станцията е много. Сам човек трудно би се справял с нея. А седем години вече Шопова е и началник, телефонист, касиер, представител на Държавна спестовна каса и какво ли не още. И всеки ден при нея идват не един и двама души.

Често с часове трябва да чакаме, докато ме свърже с окръжния град — споделя заместник-председателя на съвета Григор Антонов.

Африкански ДНЕВНИК

В ТОГО

СТЕРЕОТИПНИТЕ холивудски филми представят цяла Африка на юг от Сахара като огромна мрачна джунгла, която се пече в страшна жегата. А в същност тропическият лес заема твърде ограничено място и в много райони хората предпочитат по-открития климат над тълпата си. Пътвахме към Того и почти веднага след Акра, край хубавия, широк асфалтов път, започна да се нисе познат, почти нашенски пейзаж — равнина с тревиста растителност, осяяна с ниски, коренисти дървета. Стадата крави, които спокойно пасяха, опончавателно допълваха картината на позната картина от нашия Дунавски край.

Едва като наближихме пълноводната Волга, гъмжаща от крокодили, ландшафтът се измени и отново край пътя се изпречи тропическият лес.

Тогоанската граница беше близо.

Пресякохме я след неизбеж-

ните гранични формалности и буквално още от прага на Того започнахме да се натъкваме на неговите особености.

Преди всичко голямо табло предупреждаваше шофьорите да карат от дясната страна, за-

щото в Гана, по подобие на Англия, движението се извършва обратно на общоприетото в Европа, по лявата страна на пътя.

Освен това, френският език замени английския като официално говорим. Всяка африканска страна обикновено има десетки най-различни говорими езици и диалекти. В целия континент се наброяват над 600 различни езика, а само в Того е население от 1 500 000 души се говори на около 40 различни езика. Всъщност всяка по-голяма племенна общност има свой отделен език. Но официално във всяка страна се ползува езикът на съответната бивша метрополия — или английски или френски.

По-късно имаме среща с френската мода, френски обноси и с вкусната, почти българска, кухня в ресторантите, за разлика от съответно „английските“ в Гана.

Столицата Ломе е малък град. Разположен е на океанския бряг. Като се изключат луксозният, с типичен френски финес, хотел „Бенин“, президентският дворец, парламентът и банката, всички останали сгради са на един-два етаж и без претенции. Страната е малка, без особени богатства. В миналото френските колонизатори са се постарали да построят само най-необходимото за поддържане на политическото си господство и за експлоатация на няколко по-важни селскостопански продукта на страната — кафе, какао, памук.

Но в Того могат да се открият следи и от краткотрайното колониално господство на Германия — строго планирания и застроен в правоъгълни блокове

град, идеално праволинейните редици на кокосовите плантации.

В салоните на „Бенин“ млад тогонец ни разказа с песимизъм за перспективите на страната. Франция продължава да държи здраво икономиката в ръцете си. За правителството е трудно да предприеме каквото и да било по-радикално икономическо мероприятие за развитието на стопанството, защото ресурсите са съвсем ограничени. Впрочем това са проблеми на всяка по-малка африканска страна. Бившите колонизатори така са раздробили континента, че никоя страна в собствените си рамки не може да осъществи съществени реформи за бърз икономически подем. Африканското единство е необходимо както в политическо, така и в икономическо отношение.

Скажам за да поразведри атмосферата, както пиехме кафе, френско производство, любезният ни събеседник разказа интересна история за разпространението на кафето:

— Веднаж един пастир в Южна Арабия на име Клади, забелязал, че кравите му яде-ли някакви зърна и се държали доста странно, възбуден. Той опитал зърната. Страхливо много му се понравило и го изобръзал в града да съобщително открие.

Тази версия е повече или по-малко дискуссионна, но, безспорно е, че кафето се появи-

ло най-напред в Арабия и навярно носи името си от арабската дума „кафа“ — сила. В 14-ия век било пренесено в Египет и скоро се разпространило из целия мохамедански свят. Пиели го повсеместно по време на дългите мохамедански пости. Три века по-късно, в Циринград и Венеция, били открити първите кафенета в Европа. Скоро кафето влязло в бита на аристокрацията и интелегенцията навред из Европа. В Англия кафенетата, например, станали толкова популярни средната интелегенцията, че крал Чарлс II, бейки се от заговори, безуспешно се опитал да ги за-твори.

Пазарището, винаги многолюдно, е най-оживеното място на Ломе. И тук, както в Гана, търговци са преди всичко жените. Много от тях са повили на гърба си бебета или малки деца и така извършват какви ли не работи и какви ли не движения. Бебетата мъхляиво се притискат и само очичките им любопитно светят. Изобщо човек получава впечатлението, че в Африка бебетата никога не плачат.

Отново сме на път по прекрасния асфалт, който на десетки километри се е опянал до сами океанските брегове. Овещи страни ни придружават невъзмутимо спокойните кокосови палми. Откъм брега редиците им са по-редки и океанът се представя в своето пълно величие и красота. Вълните се

разтлят по пясъчния бряг, приемайки преди това различни цветове и багри: ту ярката синева на небето или пък пестротата на пълзящите облаци, ту зелената на надвесилите се палми, ту златния блясък на пясъка. Те така лениво за-мърват в пясъка, че просто не можем да допуснем, че по времето на Васко да Гама това крайбрежие е било станашище за корабоплавателите. Къде ли в тази няма красота на покой се крие ужасът на стихията?

Между елегантните столици на палмите се гущат малките, изплетени от листа и пръти, колиби на местното рибарско население. На брега мъже ритмично изтеглят мрежите, а около тях децата нетърпеливо подкачат. На свой ред, настъпва жените чакат улова със сиво-вие в ръце. По цялото крайбрежие това е единствено-то препятствие и затова цялото съществуване е свързано с океана. Рибата се суши и поставя в глинени пирамиди, големи колкото нашите стари глинени кошери. Мъже са облечени с къси гащи, а жените са опасали около кръста си къс плат. Такова е обликът в повечето африкански страни, поради горещините и най-вече поради бедността. Затова сега в Гана, например, се води тригодишна кампания за борба срещу голотата.

Дим. ФИЛИПОВ

(Следва)

Здравна ПРОСВЕТА

Плъховете и мишките са преносители на един от най-опасните за човека и домашните животни заболявания — чума, бруцелоза и др. Те са всеядни животни, много лакоми, поради което нанасят огромни щети на народното стопанство. Понякога плъховете изгризват кожата на живи свине, ядат малките им, нападат лицата на малки деца, изнемощели болни хора.

Плодовитостта им, особено на свиня, е голяма. За една година една двойка бч следва да даде поколение 1000. Но това не става, поради борбата, която се води с тях, болестите, естествените им врагове. За една година от една двойка остават около 200 плъха. Като се има предвид, че един плъх излиза 15–20 кг зърнени храни, то става ясно каква огромна загуба за народното стопанство причиняват те.

Ето защо непрекъснато трябва да се води борба с тях. Особено важно е преследването на тези гризачи да става през април, тъй като тогава те се размножават най-усилено. Най-достъпен метод е механичният — унищожаването им с капани. Но тъй като инстинктът за продължаване на рода у тях е много по-силен, отколкото в другите животни, те са много предпазливи. Затова при всяка употреба капените трябва да се изваряват и да не се пипат с ръце, а с прибори, ръкавици или пък ръцете да се натирват с много лук. Един-два дни капанът се оставя с примамката, но незареден, за да привикнат към него. Освен това той се оставя на пътя им, покрай стъпала, а не в съседата на помещението или на необичайно място за тях.

Един много ефикасен метод е използването на химическа отрова. В практиката се използва най-често динков фосфид. Той се пилега смесен с храна или с вода. Най-удобни за жилищни помещения са хранител-

ни примамки. Най-предпочитаните храни са: ръжен и пшеничен хляб, овесени ядки, сухар, варени картофи, месо, кайма, риба и др. За хранителни примамки да се използват тия храни, които липсват в помещението.

За да бъде борбата резултатна, необходимо е да се провеждат системни мероприятия, както в държавните предприятия, така и в частните домове. Под ръководството на здравните органи ще бъдат изготвени и раздавани примамки на гражданите. Окръжната санитарна станция вече съгласува дейността си с отечественофронтовските и търговските организации, с БЧК и комунално-битовите органи, за да се включат в борбата срещу тези вредители.

По заснежения Балкан

Старопрестолният град още не бе заглъхнал от новогодишните тържества, когато група туристи с пълни раници на 7 януари напусна Велико Търново. От х. „Грамадлива“ започна зимният поход — х. „Армеец“, х. „Бузлуджа“, в. „Столетов“, х. „Партизанска“ (Узана), х. „9 март“ и х. „Мазалат“. От х. „Бузлуджа“ към нашата група се присъединиха и група туристи от ТЕЦ „Марица-изток“.

Смелите планинари навсякъде бяха посрещнати най-радушно от домакините на хижите. Въпреки дълбокия сняг, студа и вятъра, който ни бе спътник през целия преход по билото на Балкана, настроението бе добро. Придвижването бе много трудно, поради падналия на 11 и 12 януари нов сняг, който на места достигаше и до 1 метър.

Групата присъствува на откриването на новата хижа „9 март“, построена в чест на битката на Габровско-Севлиевския партизански отряд с полицията при „Равна гора“ през 1944 година.

На гара Габрово се разделяме с другарите от ТЕЦ „Марица-изток“ и с влака се отправяме за Велико Търново. Прехараните шест дни в планината ще останат незабравими.

Л. Димитров
участник в похода

Навън сред природата

Призиви за зима надпревара получи топъл прием и в туристическото дружество „Росица“ в Павликени.

На съвместното заседание с физкультурно дружество „Червено знаме“ бяха приети редица мероприятия: вътрешни състезания по ориентирание по училища; еднородни и двунедни излети до исторически места, социалистически обекти и хижи; походи за покоряване на планинските „пънове“ — върховете „Ботев“, „Вихрен“, „Черни връх“ и други.

Добра дейност още в първите дни разви и основно училище, което провежда вътрешни състезания по ориентирание за определяне отбор за градските състезания. Вътрешни състезания по ориентирание бяха организирани и в СГУ „Бачо Киро“, а предстои и в останалите училища в града.

Туристическата секция при ДМЗ „Вагрянка“ е в подготовка за провеждане на излети по хижа „Бачо Киро“ и хижа „Павликени“. В други секции се предвиждат еднородни излети до извор „Ал. Стамболийски“, хижа „Тръвна и др.

Зимната надпревара зове всички навън на чист въздух, сред природата.

Йордан Дрumeв
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Павликени

Под шефството на ВЕСТНИК „БОРБА“ ПЪРВА СПОРТНО-ТУРИСТИЧЕСКА ЗИМА В ОКРЪГА ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ — ОЩЕ ПО-ДОБРИ ПЕРСПЕКТИВИ

Новата година завари физкултурниците и спортистите от окръга в небивал кипек. Необичайно оживление царя в тези дни по спортните площадки, игрища, по стадионите, в спортните зали, салони. Защото в пълен ход е съвременно-масово спортуване на открито през зимните месеци „Първа спортно-туристическа зима в окръга“ под шефството на в. „Борба“. Само месец е изминал от започването на надпреварата, а в нея са включени вече хиляди младежи и девойки, трудещи се от предприятия и учрежденията.

Какви са основните задачи пред физкултурните дружества и колективи през 1965 година? Какво предвижда физкултурният план на окръга? Представител на нещата отдел „Физкултура и спорт“ при редакцията се срещна с другаря ХРИСТО НЕДЕВ, председател на Окръжния съвет на БСФС, и го помоли да съобщи някои подробности във връзка с работата през 1965 година.

В свитлоточното предприятие „Васил Коларов“ — Велико Търново са създадени хубави традиции. Всеки ден през обедната почивка на спортната площадка е оживено. Този път тренират волейболистите.

ВЪПРОС: Какво бихте споделили с читателите, ако трябва да определите главните насоки в дейността на БСФС през 1965 година?

ОТГОВОР: Преди всичко, макар и накратко, да спомена за някои крупни наши успехи през юбилейната 1964 година. Тя си остава паметна за нас с осъществена близка съвместна работа с Комсомола. Профсъюзите, с отдел „Народно здраве и социални грижи“ при Окръжния народен съвет, плод на която бе: изпънено партиейно поръчение „Всеки трети жител в Спартакиадата“, поставянето на научна основа въпросите по масово-оздравителната работа в колективите: повишеното спортно майсторство. Зад нас са радостни факти: 10 000 работници и служители, 12 000 кооператори и 34 000 учачи се два пъти седмично системно се занимаваха със спорт. Укрепнаха много колективи, като тия в ДЗЗ (Горна Оряховица), Проектантска организация и поделение 80740 във Велико Търново, с. Ресен. Химическия техникум в Свищов, които се класираха на челни места в съревнованията в дните на Спартакиадата. В нея състезатели на окръга извоюваха 9 златни, 11 сребърни и 21 бронзови медали.

ВЪПРОС: Как ще се развива масово-оздравителната физкултурна дейност през 1965 година?

ОТГОВОР: Целта, която си поставяме е: 12 000 работници и служители, 14 000 кооператори и 45 000 учачи се да участвуват в системни занятия два пъти седмично, или с около 15 000 души повече, в сравнение с 1964 година. Какви форми на работа ще прилагаме? За работници и служители — състезания по кръгова система в колективите, дружествата, групи за оздравителна работа за по-възрастните. За кооператорите — кръгови турнири по футбол, волейбол и лека атлетика, участие в окръжните групи. Ще затвърдим центровете за развитие на борбата (Полкранце, Павел, Козловци, Българско Сливово, Джулюница и др.), вдигане тежести (Ресен, Овча могила, Кесарево, Страняца и др.), конен спорт (Върбовка, Карасен, Овча могила, Джулюница, Павликени).

ВЪПРОС: Нещо по-специално за работата в училищата?

ОТГОВОР: Успешно да участвуваме във Втората училищна зима надпревара. Тя наред с ведрината и занятията в голямото междучасие, които имат преди всичко ободителен характер, главно внимание насочваме към спортния полуден. Тази година трябва да настъп прелом в решаване на въпросите за материалната база за спортуване в училищата на окръга. Примера на у-ще „П. Р. Славейков“ в с. Джулюница и СГУ „Бачо Киро“ в Павликени през 1965 година ще по-

следват около 20 училищни колективи. Решаваща помощ (средства, транспорт, материали, съоръжения) слетва да окаже цялата обществност. Вече започват подготовителните работи за спортен комплекс в у-ще „П. Р. Славейков“ — във Залико Търново. В Горна Оряховица на хубав терен (между три училища) се предвижда по строяването на ученически стадион. Павликенци са решили тази година да обогатят своя спортен комплекс с плувен басейн.

ВЪПРОС: Къде още се предвижда да се открият плулни басейни?

ОТГОВОР: В Лясковец, Страняца, Ж. П. депо — Горна Оряховица, при ДПТК „В. Мавриков“ във Велико Търново. Ще започне строежът на басейн и в поделение 80740.

ВЪПРОС: Все пак постигнатото в областта на спортното майсторство още е далеч от възможностите. Какво се предвижда да се направи през 1965 година?

ОТГОВОР: В буквалния смисъл на думата, подготовката за достойно представяне на нашите спортисти започна още в първия ден на новата година. През зимната ваканция 76 от нашите най-изтъкнати състезатели и състезателки бяха изпратени на зимни лагери — в Кръстев и на Бузлуджа. Там те укрепват и водят занятия главно за обща физическа подготовка. Предвиждаме по-рационално да използваме през лятото и окръжния физкултурен лагер в Елена, като през него преминат всички участници в представителните отбори на окръга. Приемат се планове на тренировки, на спортните школи — какви състезатели ще дадат на дружествата, колко разреди ще се покрийат.

ВЪПРОС: В кои спортни

дисциплини окръгът ще разчита на по-крупни успехи?

ОТГОВОР: Отборите свободен и ще очакваме до IV място в страната, от циганистите — също, от отбора по художествена гимнастика III разред — да не изпускат шампионската титла, а първооразредниците да бъдат в първата шестина. Жерските волейболни отбори на „Етър“ и „Локомотив“ могат да се борят за влизане в „А“ група; хандбалните отбори (мъже и жени) на „Академик“ — Свищов — да заемат места сред първите пет в страната. Такова изискване предявяваме и пред състава по конен спорт, юношките баскетболисти, девойките по волейбол и лека атлетика, средношколните по баскетбол (Полски Тръмбеш) и други.

ВЪПРОС: Кажете нещо и за състезания с най-много привърженици — футбола?

ОТГОВОР: Неестествено, не отговарямо на възможностите ни е да нямаме отбор в елитната „А“ футболна група. Чест е за етърци първото място през есента в Северна „Б“ РФГ. Укрепни позиции си в челото на таблицата за временни класирани и „Локомотив“ (Горна Оряховица). Да се надяваме, че през тази година окръгът отново ще прати свой отбор в „А“ РФГ.

ВЪПРОС: Как се представят пионерите-четирiboйци от училище „Д. Благоев“ (Свищов), участвували успешно в международни пионерски състезания?

ОТГОВОР: И сега под ръководството на своя треньор Игелю Замфиров те са на челно място в надпреварата със своите другарчета от цялата страна. Има всички изгледи те отново да извоюват правото да представяват България на тазгодишния турнир между пионерските отбори на социалистически страни, който ще се състои в Германската демократична република.

ВЪПРОС: Ще се увеличи ли през 1965 година групата на майсторите на спорта в окръга?

ОТГОВОР: Да. Пред специалните, особено по борба, вдигане тежести, гимнастика, лека атлетика и конен спорт, стои непосредствена задача конкретна да се заемат с най-изтъкнатите състезатели и до края на годината най-малко десет наши спортисти да заслужат това високо спортно звание. Разработена е програма и за подготовка на състезатели и състезателки за покриване на първи разред.

Консервна фабрика „Труд“ — гара Дебелец

ТЪРСИ

един машинен инженер или среден машинен техник с необходимия ценз за длъжността старши-инженер. Заплата по таблица 19 — 105-115 лв;
един електротехник от V до VII разряд.

Постъпване веднага.

Справки в предприятието или телефон 2-92-10.